

ตอนที่ ๑

ตอนที่ ๒

ตอนที่ ๓

ตอนที่ ๔

๑_หลักสูตรวิชาภาษาไทย

๒_แผนการจัดการเรียนรู้

๓_PowerPoint_ประกอบการสอน

๔_ใบงาน_เฉลย

๕_ข้อสอบประจำหน่วย_เฉลย

๖_ข้อสอบ_เฉลย

๗_การวัดและประเมินผล

๘_เสริมสาระ

๙_สื่อเสริมการเรียนรู้

การอ่านออกเสียงบทร้อยแก้ว และบทร้อยกรอง

จุดประสงค์การเรียนรู้

- อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองได้อย่างถูกต้อง ไพเราะ และเหมาะสมกับเรื่องที่อ่าน

การอ่านบทร้อยแก้ว

บทประพันธ์ที่เรียบเรียงด้วยภาษาที่ใช้เขียนหรือพูดกันทั่วไป ภาษาที่ใช้สำหรับร้อยแก้วไม่มีการบังคับสัมผัส หรือกำหนดจำนวนคำแต่อย่างใด เป็นภาษาที่ใช้สื่อสารเพื่อให้เกิดความเข้าใจเป็นสำคัญ

บันเทิงคดี

เป็นลักษณะงานเขียนที่มีเนื้อหามุ่งเสนอเรื่องที่ต่าง
ขึ้นจากจินตนาการ เพื่อความเพลิดเพลินเป็นหลัก

- นิทาน
- เรื่องสั้น
- นวนิยาย
- นิยายอิงพงศาวดาร
- นิทานชาดก

สารคดี

เป็นลักษณะงานเขียนที่มีเนื้อหามุ่งเสนอ ข้อเท็จจริงที่
เป็นความรู้ ข้อคิดเป็นหลัก

- ความเรียง
- บทความ
- สารคดี
- รายงาน
- พงศาวดาร
- กฎหมาย
- จดหมายเหตุ
- พระราชหัตถเลขา
- จารึก
- คัมภีร์ศาสนา

หลักการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว

- ศึกษาเรื่องที่จะอ่านให้เข้าใจ
- อ่านให้ถูกต้องตามอักขรวิธีในภาษา
- ต้องมีสมาธิและมั่นใจ
- อ่านออกเสียงให้เป็นเสียงพูด ไม่ตัดเสียงหรือใช้เสียงแหลมเกินไป
- อ่านออกเสียงให้ดังพอประมาณ ไม่ตะโกนหรือแผ่วเกินไป
- กำหนดความเร็วให้เหมาะสมกับผู้ฟังและเรื่องที่อ่าน
- อ่านให้ถูกต้องจังหวะวรรคตอน
- อ่านเน้นคำที่สำคัญและคำที่ต้องการ เพื่อให้เกิดจินตภาพที่ต้องการ
- เมื่ออ่านข้อความที่มีเครื่องหมายวรรคตอนกำกับ ควรอ่านให้ถูกต้องตามหลักภาษาส่วนคำที่ใช้อักษรย่อต้องอ่านให้เต็มคำ
- เมื่ออ่านจบย่อหน้าหนึ่งควรผ่อนคลายใจและเมื่อขึ้นย่อหน้าใหม่ควรเน้นเสียงทอดเสียงให้ช้าลงกว่าปกติเล็กน้อย

การอ่านในใจ

เป็นการทำความเข้าใจสัญลักษณ์ที่มีผู้บันทึกไว้เป็นลายลักษณ์อักษร
รูปภาพ และเครื่องหมายต่างๆ แล้วผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจ
โดยแปลสัญลักษณ์ที่บันทึกไว้นั้นให้ตรงตามความต้องการของผู้บันทึก

การอ่านในใจจึงใช้เพียงสายตากวาดไปตาม
ตัวอักษรหรือสัญลักษณ์ต่างๆ
แล้วใช้ความคิด แปลความ ตีความ รับสารต่างๆ ที่อ่านนั้น

การอ่านบทร้อยกรอง

คนไทยเป็นผู้มีอารมณ์สุนทรีย์ จึงได้คิดประดิษฐ์ลีลาที่งดงามของการอ่านบทร้อยกรอง ให้หลากหลาย เช่น การขับ การร้อง การกล่อม การเห่ การแหล่ การพากย์ การอ่านแบบทำนองเสนาะ

- ภาษาไทยเป็นภาษาดนตรีมีเอกลักษณ์เฉพาะตัว คือ มีเสียงวรรณยุกต์ ๕ ระดับเสียง
- เมื่อนำถ้อยคำมาเรียงร้อยเข้าด้วยกันแล้ว จะก่อให้เกิดบทร้อยกรองหลายลักษณะ เช่น
  - กาพย์
  - กลอน
  - โคลง
  - ร่าย
  - ฉันท์

ลักษณะของบทร้อยกรองประเภทต่างๆ

โคลง

เป็นคำประพันธ์ดั้งเดิมของไทย
ได้รับอิทธิพลมาจากล้านนา
มีฉันทลักษณ์ที่ไม่ซับซ้อน

ฉันท์

เป็นคำประพันธ์
ที่มีการบังคับเสียงหนักเสียงเบา
(ครู หลุ)

ร่าย

เป็นคำประพันธ์ที่เก่าแก่ที่สุด
ใน ๑ บท จะกี่วรรคก็ได้
ร่ายสุภาพจะมีวรรคละ ๕ คำ
ส่วนร่ายยาวจะไม่จำกัดจำนวนคำ

กาพย์

เป็นคำประพันธ์ประเภทหนึ่งของไทย
ที่นิยมแต่งมี ๓ ประเภท

- กาพย์ยานี ๑๑
- กาพย์ฉับ ๑๖
- กาพย์สุรางคนางค์ ๒๘

กลอน

เป็นคำประพันธ์ที่นิยมแพร่หลาย
มากที่สุด กลอน ๑ บท มี ๔ วรรค

- วรรคสดับ
- วรรครับ
- วรรครอง
- วรรคส่ง

อ่านได้ ๒ ลักษณะ

อ่านออกเสียงธรรมดา :

อ่านออกเสียงเช่นเดียวกับการอ่านร้อยแก้ว

- เป็นการอ่านออกเสียงพูดธรรมดาแต่ต้องเว้นจังหวะวรรคตอนให้ถูกต้องตามลักษณะบังคับของคำ ประพันธ์แต่ละชนิด
- มีการเน้นคำรับสัมผัสเพื่อเพิ่มความไพเราะ ใส่อารมณ์ให้เหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อหาที่อ่านได้

อ่านทำนองเสนาะ :

อ่านเป็นทำนอง เพื่อความไพเราะ

- เป็นการอ่านที่มีสำเนียงสูง ต่ำ หนัก เบา ยาว สั้น ทอดเสียง เอื้อนเสียง เน้นจังหวะ เน้นสัมผัสในชัดเจนไพเราะ และทำให้เกิดอารมณ์คล้อยตาม
- ต้องมีสำเนียง น้ำเสียงที่เหมาะสมกับลักษณะเนื้อความ ที่อ่าน ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องฝึกฝนโดยเฉพาะ

คุณสมบัติของผู้อ่าน

หลักเกณฑ์ในการอ่าน

ศึกษาคำศัพท์ประเภทต่างๆ
ให้เข้าใจ่องแท้
จดจำรูปแบบและข้อบังคับให้แม่นยำ

ฝึกอ่านทอเสียงโดยอ่านผ่านเสียง
และผ่านจังหวะให้ช้าลง
เป็นขั้นตอนที่ต่อเนื่องจากการอ่านคำแต่ละคำให้ชัดเจน

อ่านบทร้อยกรอง
เป็นสำเนียงการอ่านร้อยแก้วธรรมดา
ให้ได้จังหวะหรือช่วงเสียงตามรูปแบบร้อยกรองชนิดนั้นๆ

อ่านแบบใส่ทำนองเสนาะ ควรฝึกแบ่งช่วงเสียง
ของคำในแต่ละวรรคให้ถูกต้อง
โดยคำนึงถึงความหมายเป็นสำคัญ

หลักเกณฑ์ในการอ่าน

เพิ่มศิลปะในการอ่านที่จะทำให้การอ่านทำนองเสนาะเกิดความไพเราะยิ่งขึ้น โดยมีวิธีการ ดังนี้

การกระแทกเสียง

การลงเสียง
ในแต่ละคำ
ให้หนักเป็น
พิเศษ มักใช้
ในตอนบรรยาย
ความโกรธ
ความเข้มแข็ง
หรือ
ตอนที่ต้องการ
ความศักดิ์สิทธิ์

การครวญเสียง

การแทรก
เสียงเอื้อนหรือ
สำเนียงครวญ
รำพัน
ใช้ในกรณี
ที่ต้องการ
ขอร้อง วิงวอน
หรือสำหรับ
อารมณ์โศก

การครั้นเสียง

การทำเสียง
ให้สะดุด
สะเทือน
เพื่อความ
ไพเราะซึ่ง
เหมาะสมกับ
บทร้อยกรอง
บางตอน

การหลบเสียง

การเปลี่ยน
เสียง
หรือหักเสียง
หลบจากสูง
ลงไปต่ำ หรือ
จากเสียงต่ำขึ้น
ไปสูง

การเอื้อนเสียง

การลากเสียง
ช้าๆ เพื่อให้
เข้าจังหวะและ
ไว้หางเสียง
เพื่อความ
ไพเราะ

การทอดเสียง

การอ่าน
โดยผ่อนเสียง
ผ่อนจังหวะ
ให้ช้าลง

ฝึกใส่อารมณ์ให้เหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อความที่อ่าน ทำได้โดยการออกเสียง
โดยเปลี่ยนแปลงเสียงไปตามอารมณ์ความรู้สึกของบทร้อยกรองแต่ละวรรคแต่ละตอน

วิธีการอ่าน

การอ่านทำนองเสนาะจะไพเราะหรือไม่ ขึ้นอยู่กับน้ำเสียงและความสามารถของผู้อ่าน โดยมีเครื่องหมายวรรคตอนในการอ่าน ดังนี้

เครื่องหมาย

ความหมาย

/

การหยุดเว้นช่วงจังหวะสั้นๆ

//

การหยุดเว้นช่วงจังหวะที่ยาวกว่าเครื่องหมาย /

ข้อควรคำนึงในการอ่านกลอน

- อ่านให้ถูกทำนองของกลอนประเภทนั้นๆ
- อ่านออกเสียงคำให้ถูกต้องตามอักขรวิธี
- อ่านคำให้เอื้อสัมผัสในเพื่อเพิ่มความไพเราะ

		เพื่อให้สัมผัสกับ
ข้าอุตสาห์มา เคารพ อภิวันท์	อบ-พิ-วัน	เคารพ
คิดถึงบาท บพิตร อดิศร	อะ-ติด-สอน	บพิตร
บุญบันดาลดล จิต พระธิดา	ทิด - ดา	จิต

ข้อควรคำนึงในการอ่านกลอน (ต่อ)

- ใส่อารมณ์ให้เหมาะสมกับเนื้อความ
  - เนื้อความบรรยายธรรมชาติ
ควรอ่านด้วยเสียงเนิบ นุ่ม กังวาน แจ่มใส ชัดเจน

ความดังเสียงใช้ประมาณ

๓ ใน ๔ ของเสียงตน

- เนื้อความบรรยายความตื่นเต้น
ควรอ่านช้าบ้าง เร็วบ้าง ดังบ้าง ค่อยบ้าง
เพื่อให้เข้าใจตามความหมายของเนื้อความ
- อ่านให้ถูกช่วงเสียงหรือจังหวะของกลอน

ข้อควรคำนึงในการอ่านภาพย์

- อ่านให้ถูกต้องตามอักขรวิธี

ออกเสียงสระเสียงสั้นและสระเสียงยาวให้ถูกต้อง

ศึกษาการอ่านเอื้อสัมผัสและรับสัมผัส

อ่านให้ถูกต้องตามรูปเขียน

เมื่อไร อ่านเป็น เมื่อไร
 เมื่อไหร่

- อ่านให้ถูกต้องตามฉันทลักษณ์
- ใช้น้ำเสียงในการอ่านให้สอดคล้องกับเนื้อความ เพื่อให้ผู้อ่านเกิดความรู้สึกคล้อยตามและเกิดจินตภาพ

ข้อควรคำนึงในการอ่านภาพย์ (ต่อ)

- ใช้เสียงในการอ่านอย่างมีศิลปะ

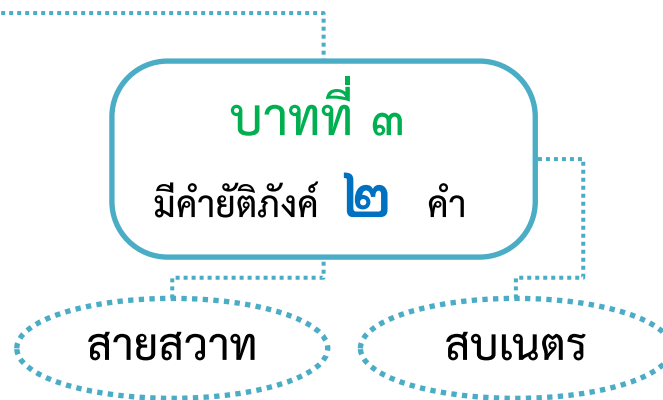

ข้อควรคำนึงในการอ่านโคลงสี่สุภาพ

- ใช้น้ำเสียงในการอ่านให้เหมาะสมสอดคล้องกับเนื้อความ
- สังเกต**คำยัติภังค์** ทั้งที่ปรากฏและไม่ปรากฏเครื่องหมาย โดยต้องอ่านให้ผู้ฟังทราบว่าเป็นคำใด

ลำพุดูหึ่งห้อย	พรอยพราย
เหมือนเม็ดเพชรรัตน์ราย	รอบก้อย
วับวับจับเนตร สาย-	สวาท สบ- เนตรเอย
วับเช่นเห็นหึ่งห้อย	หับหม้านนานเห็น

(โคลงนิราศสุพรรณ : สุนทรภู่)

ดังนั้น เมื่ออ่านคำว่า “สาย” และคำว่า “สบ”
จึงต้องทอดเสียงให้น้อยที่สุด
เพื่อให้ผู้ฟังทราบว่าเป็นคำอะไร

ข้อควรคำนึงในการอ่านฉันท

- ศึกษาลักษณะของฉันทลักษณะให้เข้าใจ ต้องรู้คำครุ คำลหุ และคณะของฉันทแต่ละประเภท

- แบ่งจังหวะในการอ่านฉันทให้ถูกต้อง โดยเฉพาะคำที่มีเครื่องหมายยัติภังค์คั่น

สูงลิ่วละลานั้น-
สูง-ลิ่ว/ละ-ลานั้น-นัย//

ย่นพันประมาณหมาย
ยะ-นะ-พัน/ประ-มาน-หมาย//

- อ่านเน้นเสียงคำที่รับสัมผัสให้ชัดเจน โดยสัมผัสนอกต้องทอดเสียงให้มีจังหวะยาวกว่าปกติ

ข้าแต่พระจอมจุฬมกุฎ
ข้า-แต่/พระ-จอม/จุ-ละ-มะ-กุด//

บริสุทธิกำจาย
บอ-ริ-สุด/ทิ-กำ-จาย//

- ไม่อ่านเอื้อนเสียงที่คำลหุ เพราะมีเสียงเบาและสั้น
- ต้องเอื้อนทำนองให้ถูกต้องตามประเภทของฉันท
- เมื่ออ่านตอนจบต้องเอื้อนเสียงและทอดจังหวะให้ช้าลง

ข้อควรคำนึงในการอ่านราย

- การอ่านรายทุกชนิดจะมีทำนองเหมือนกัน ทำนองสูงอ่านด้วยเสียงระดับเดียวกัน การลงจังหวะอยู่ที่ท้ายวรรคทุกวรรค
- รายส่วนใหญ่จะมีวรรคละ ๕ คำ โดยการอ่านให้จบวรรคภายใน ๑ ช่วงลมหายใจ

การใส่อารมณ์ในการอ่านราย

การอ่านและพิจารณาบทร้อยกรอง

การอ่านบทร้อยกรองมีแนวทางในการอ่านและพิจารณาตามองค์ประกอบ :

เนื้อหาสาระ

รูปแบบ

: ลักษณะการประพันธ์หรือฉันทลักษณ์

ลักษณะการประพันธ์

ศิลปะการประพันธ์

การสรรคำ ถ้อยคำที่ใช้ในบทร้อยกรองมักเป็นคำที่มีลักษณะพิเศษ

การใช้ภาพพจน์ : การใช้คำสร้างภาพ

ความไพเราะ รสของบทร้อยกรองอยู่ที่เสียง

ความหมายลึกซึ้งกินใจ

- อุปมา
- อุปลักษณ์
- บุคคลวัต
- สัทพจน์

การอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ และสื่ออิเล็กทรอนิกส์

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. ตอบคำถามจากการอ่านงานเขียนประเภทต่างๆ ภายในเวลาที่กำหนดได้
๒. อ่านเรื่องต่างๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ และรายงานได้
๓. สังเคราะห์ความรู้จากการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์และแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ได้
๔. มีมารยาทในการอ่านได้
๕. วิเคราะห์และประเมินการใช้ภาษาจากสื่อสิ่งพิมพ์และสื่ออิเล็กทรอนิกส์ได้

การอ่านสื่อสิ่งพิมพ์

สื่อ หมายถึง ทำการติดต่อให้ถึงกัน
ชักนำให้รู้จักกัน ผู้หรือสิ่งที่ทำการ
ติดต่อให้ถึงกัน หรือชักนำให้รู้จัก
กัน”

สิ่งพิมพ์ หมายถึง สมุด แผ่นกระดาษ หรือวัตถุ
ใดๆ ที่พิมพ์ขึ้น รวมตลอดทั้งบทเพลง แผนที่
แผนผัง แผนภาพ ภาพวาด ภาพระบายสี ใบ
ประกาศ แผ่นเสียง หรือสิ่งอื่นใดอันมีลักษณะ
เช่นเดียวกัน

“สื่อสิ่งพิมพ์” มีความหมายว่า สิ่งที่พิมพ์ขึ้น ไม่ว่าจะเป็แผ่นกระดาษหรือวัตถุใดๆ
ด้วยวิธีการต่างๆ อันเกิดเป็นชิ้นงานที่มีลักษณะเหมือนต้นฉบับขึ้นหลายสำเนาปริมาณมาก
เพื่อเป็นสิ่งที่ทำการติดต่อ หรือชักนำให้บุคคลอื่นได้เห็นหรือทราบข้อความต่างๆ

ประเภทของสื่อสิ่งพิมพ์

ประเภทหนังสือ

- หนังสือสารคดี ตำรา แบบเรียน
- หนังสือบันเทิงคดี

เพื่อการบรรจุภัณฑ์

- สิ่งพิมพ์หลัก ได้แก่ สิ่งพิมพ์ที่ใช้ปิดรอบขวด หรือ ครอบป้องกันผลิตภัณฑ์การค้า
- สิ่งพิมพ์รอง ได้แก่ สิ่งพิมพ์ที่เป็นกล่องบรรจุ หรือลัง

เพื่อเผยแพร่ข่าวสาร

- หนังสือพิมพ์
- วารสาร นิตยสาร
- จุลสาร
- สิ่งพิมพ์โฆษณา
  - โบรชัวร์
  - ใบปลิว
  - แผ่นพับ
  - ใบปิด

การอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทเรื่องสั้น

เรื่องสั้นจะต้องมีขนาดสั้น โครงเรื่องง่าย ใช้ตัวละครน้อย การกระทำ และพฤติกรรมของตัวละครต้องมุ่งไปสู่จุดสำคัญของเรื่อง

องค์ประกอบของเรื่องสั้น

- แนวคิดหรือแก่นของเรื่อง
- โครงเรื่อง
- เนื้อเรื่อง
- ตัวละคร บทสนทนา
- ฉาก

ชนิดของเรื่องสั้น

- ชนิดผูกเรื่อง
- ชนิดเพิ่งแสดงลักษณะของตัวละคร
- ชนิดถือฉากเป็นส่วนสำคัญ
- ชนิดแสดงแนวความคิดเห็น

แนวทางในการอ่านเรื่องสั้น

- พิจารณาชื่อเรื่อง และเนื้อเรื่อง
- พิจารณารูปแบบการเขียนว่า ใช้แนวการเขียนแบบใด
- วิเคราะห์วิจารณ์ลักษณะเด่นของเรื่องสั้น พิจารณาแก่นเรื่องว่าคืออะไร
- สรุปความคิดเห็นของผู้เขียนจากการอ่าน เรื่องที่เป็นผลงานของเขาหลายๆ เรื่อง

การอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ประเภทนวนิยาย

แนวทางในการอ่านนวนิยาย

ตัวละคร อธิบายได้ว่าตัวละครตัวใดเป็น
ตัวเอก มีลักษณะนิสัยอย่างไร
เพราะเหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น หรืออะไรคือ
สาเหตุของพฤติกรรม

บทสนทนา สำนวนภาษา และกลวิธีใน
การแต่ง ควรใช้ภาษาให้เหมาะกับตัว
ละคร เช่น วย การอบรม และยุคสมัย

เนื้อเรื่อง **โครงเรื่อง** และ**แก่นเรื่อง**
ควรจะเล่าเรื่องย่อได้ บอกได้ว่าใช้
กลวิธีอะไรบ้างในการดำเนินเรื่อง
และรู้ว่าแก่นหรือแนวคิดหลักของ
เรื่องคืออะไร โครงเรื่องต่อเนื่อง
สัมพันธ์กันหรือไม่

ฉากและบรรยากาศ พิจารณาความสมจริง
และความถูกต้องตรงกับช่วงเวลา หรือ
สภาพการณ์ในเรื่องนั้น ฉากและบรรยากาศ
มีอิทธิพลต่อตัวละครหรือไม่

ตัวละครของผู้แต่ง มองหาตัวละครของผู้
แต่งต้องมองจากส่วนต่างๆ ของนวนิยาย
เช่น จากคำพูดของตัวละคร จากวิธีการที่ผู้
แต่งบรรยายเหตุการณ์ต่างๆ จากตัวละคร
ของตัวเอก เป็นต้น

การอ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

สื่อ ที่นำเสนอข้อมูลข่าวสารโดย
ใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ
หรือที่เรียกว่า
“สื่ออิเล็กทรอนิกส์”

นำเสนอจะอยู่ในรูปของข้อมูลคอมพิวเตอร์
และ**ใช้อุปกรณ์ในการอ่าน** เช่น เครื่อง
คอมพิวเตอร์ตั้งโต๊ะ คอมพิวเตอร์แบบ
พกพา โทรศัพท์เคลื่อนที่ เป็นต้น

ประเภทของสื่ออิเล็กทรอนิกส์

ประเภทออฟไลน์

ข้อมูลที่ถูกเก็บอยู่ในอุปกรณ์บันทึกข้อมูล

- ซีดีรอม (CD-ROM)
- ฮาร์ดดิสก์
- แผ่นดิสก์
- ดีวีดี (DVD)

สื่ออิเล็กทรอนิกส์ประเภทนี้ผู้อ่านสามารถเข้าถึงได้โดยตรงจากเครื่องคอมพิวเตอร์หรือเครื่องเล่นต่างๆ เช่น ภาพยนตร์ ดนตรี สารานุกรม หรือวารสารวิชาการในรูปแบบของซีดีรอม

ประเภทออนไลน์

สื่อที่ถูกเก็บอยู่ในเครื่องคอมพิวเตอร์อื่น

ผู้อ่านจะเข้าถึงสื่อได้โดยผ่านบริการต่างๆ ของเครือข่ายการสื่อสารข้อมูลที่ให้บริการผ่านอินเทอร์เน็ต

แนวทางในการอ่านสื่ออิเล็กทรอนิกส์

พิจารณาความน่าเชื่อถือของข้อมูลที่นำเสนอ

พิจารณาความถูกต้องของข้อมูลที่นำเสนอ

พิจารณาความทันสมัย

การอ่านแปลความ ตีความ และขยายความ

จุดประสงค์การเรียนรู้

๑. ตีความ แปลความ และขยายความเรื่องที่อ่านได้
๒. วิเคราะห์และวิจารณ์เรื่องที่อ่านในทุกๆ ด้านอย่างมีเหตุผลได้
๓. ตอบคำถามจากการอ่านงานเขียนประเภทต่างๆ ภายในเวลาที่กำหนดได้
๔. อ่านเรื่องต่างๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ และรายงานได้
๕. สังเคราะห์ความรู้จากการอ่านสื่อสิ่งพิมพ์ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ และแหล่งเรียนรู้ต่างๆ ได้

การอ่านแปลความ

คือ การแปลตามอักษรหรือคำ
โดยถือความหมายเป็นสำคัญ

โดยยังรักษาเนื้อหาและ
ความสำคัญของเรื่องเดิมไว้ได้
อย่างครบถ้วน

ถ้าอ่านหรือฟังแล้ว
แปลความผิดไปจากเนื้อความ
เดิม ก็จะทำให้การตีความ
ขยายความ หรืออื่นๆ ผิดไป
ด้วย

๑. แปลคำศัพท์เฉพาะให้เป็นภาษารวมดา

บุปผา	=	ดอกไม้
โจทย์	=	ผู้ฟ้อง
ตุ๋น	=	หลอกหลวง, วิธีปรุงอาหารอย่างหนึ่ง

การแปลความหมายมีหลายรูปแบบ

๒. แปลสำนวน สุภาษิต คำพังเพย ร้อยกรอง คำภาษาบาลี สันสกฤตที่ไทยนำมาใช้ให้เป็นภาษาสามัญ หรือในทางกลับกัน

ธมฺโม หเว รกฺขติ ธมฺมจารี	=	ธรรมย่อมรักษาผู้ประพฤติธรรม
พิศพัคฺคร์ฝ่องเพียงบุหลันฉาย	=	ใบหน้าผู้ดมฺองราวกับแสงจันทร์
ความรู้ท่วมหัวเอาตัวไม่รอด	=	มีวิชาความรู้มากแต่ไม่สามารถ พาดตนเองให้รอดพ้นจากความ หายนะและภัยพิบัติได้

การแปลความหมายมีหลายรูปแบบ

๓. แปลเครื่องหมายต่างๆ

=

เพศชาย

=

เพศหญิง

=

มากกว่า

การอ่านตีความ

การหาความหมายที่ซ่อนอยู่ใน
ตัวบท หรือการแปลความหมาย
โดยนัย หรือการอธิบายความ หมายที่
ซับซ้อนให้กระจ่างขึ้น

โดยทั่วไป ภาษาที่มีสองระดับ คือ คำ
ที่มีความหมายโดยตรงและ
ความหมายโดยนัย

บางครั้งผู้เขียนอาจใช้สัญลักษณ์ หาก
ผู้รับสารสามารถตีความโดยหา
ความหมายที่ซ่อนอยู่ได้ ก็จะได้ความ
เข้าใจในระดับที่ลึกซึ้งขึ้น

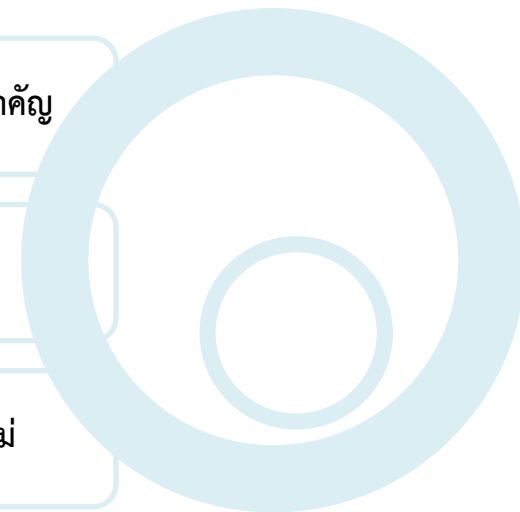

หลักเกณฑ์ในการอ่านตีความ

๑. อ่านเรื่องที่จะตีความโดยละเอียดเพื่อให้เข้าใจความหมาย และประเด็นสำคัญ

๒. พิจารณาคำที่ปรากฏในเรื่องมีความหมายอีกระดับซ่อนอยู่หรือไม่

๓. พิจารณาคำที่ปรากฏในเรื่องมีน้ำเสียงที่เจือความรู้สึกใดๆ ซ่อนอยู่หรือไม่

การอ่านขยายความ

คือ การอ่านเพื่อนำข้อมูลมาอธิบาย
เพิ่มเติมให้มีความละเอียดมากขึ้น
จากเนื้อความเดิม

สามารถใช้วิธีการยกตัวอย่าง
ประกอบ หรือการอ้างอิง
เปรียบเทียบ เพื่อให้ได้เนื้อความที่
กว้างขวางออกไปจนเป็นที่เข้าใจ
ยิ่งขึ้น

๓. แปลเครื่องหมายต่างๆ

ตัวอย่าง การอ่านเพื่อขยายความ

ดูซ้ำดูเมื่อใช้

ดูมิตรพงศารัก

ดูเมียเมื่อใช้จัก

อาจจู้จู้จู้ไว้

การหนัก

เมื่อไร

จวนชีพ

ว่าร้ายญาติ

โคลงโลกนิติ : สมเด็จพระยาเดชาดิศร)

จะดูจิตใจข้าทาส มิตร และภรรยาว่าดีหรือไม่ ให้ดูจากการกระทำของเขา การดูจิตใจผู้ใดว่าร้ายหรือไม่ ต้องสังเกตจากการกระทำของคนผู้นั้น

เช่น จะดูว่าข้าทาสมีความอดทนขยันขันแข็งหรือไม่ ให้สังเกตเมื่อใช้งานหนัก เพราะถ้าตั้งใจทำงานหมายความว่าข้าทาสนั้นไม่เกียจคร้าน

การอ่านเพื่อแสดงความคิดเห็น

จุดประสงค์การเรียนรู้

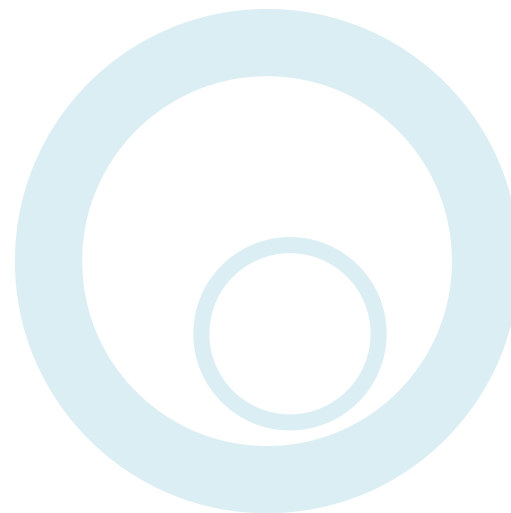
๑. วิเคราะห์ วิจาร์ณ แสดงความคิดเห็น โต้แย้ง เกี่ยวกับเรื่องที่อ่านและเสนอความคิดใหม่อย่างมีเหตุผลได้
๒. ตอบคำถามจากการอ่านงานเขียนประเภทต่างๆ ในเวลาที่กำหนดได้
๓. อ่านเรื่องต่างๆ แล้วเขียนกรอบแนวคิด ผังความคิด บันทึกย่อความ และรายงานได้
๔. มีมารยาทในการอ่านได้

การอ่านเพื่อแสดงความคิดเห็น

หมายถึง การอ่านที่ผู้อ่านพิจารณาเรื่อง
ที่อ่านด้วยเหตุผล หรือหลักวิชาที่
เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์ วิจัย

แล้วแสดงความคิดเห็นของตนที่มีต่อ
องค์ประกอบส่วนต่างๆ ของเรื่อง

เช่น ชื่อเรื่อง แนวคิด เนื้อหาสาระ
กลวิธีในการนำเสนอ ภาษาที่ผู้เขียน
เลือกใช้ เป็นต้น โดยอาจแสดงออกด้วย
วิธีการเขียน หรือการพูด

องค์ประกอบของการแสดงความคิดเห็น

๑. ที่มา

ส่วนที่เป็นเรื่องราวต่างๆ หรือต้นเรื่อง ที่ผู้อ่านต้องการจะแสดงความคิดเห็น การอ่านเพื่อแสดงความคิดเห็น ผู้อ่านอาจเป็นผู้เลือกเรื่องเอง หรือถูกกำหนดก็ได้

๒. ข้อสนับสนุน

คือ ข้อเท็จจริง หลักการ รวมทั้งข้อมูลอันเป็นความคิดเห็นของผู้อื่น มาประกอบเพื่อให้มีความน่าเชื่อถือ เพราะการแสดงความคิดเห็นด้วยอารมณ์ ความรู้สึกไม่ใช่แนวทาง การแสดงความคิดเห็นที่เหมาะสม

๓. ข้อสรุป

คือ สิ่งที่ต้องการสื่อให้ผู้รับสารยอมรับ หรือนำไปปฏิบัติ โดยข้อสรุปอาจเป็นข้อเสนอแนะ ข้อเสนอพื้นฐาน หรือการประเมินค่าสารที่ได้รับ

แนวทางการอ่านเพื่อแสดงความคิดเห็น

ข้อควรคำนึงในการแสดงความคิดเห็น

ประโยชน์

ความคิดเห็นที่ดีต้องมีประโยชน์และมีคุณค่าต่อผู้อ่าน

ความสมเหตุสมผล

ความคิดเห็นที่ดีต้องมีความสมเหตุสมผล

ความเหมาะสมกับผู้รับสารและกาลเทศะ

ผู้เขียนต้องพิจารณาสารเพื่อนำเสนอได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

การใช้ภาษา

ชัดเจนตรงตามความต้องการ เหมาะสม ไม่กระทบกระเทือน

